

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965076704/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Udrek din Stav mod vilden Hav.
Han slog med Kiep, med Bøn og Troe.
Strax Havet gik i to.

3.
Troefaste GUD! jeg heder:
I hvordan du mig leder,
Igiennem Vel og Vee,
I Livet og i Døden
Lad mig dog ej paa Nøden,
Men alt paa dig kun see,
Og ansee hvad bedrøver
For idel Troens Prøver!
Gjør Troen fast mod Stød og Kast,
At jeg, imellem Sverd og Vand,
Kan trøstlig holde Stand!

Nr. 325. - XXXXII.

1.
Folk i Josvæ Dage kunde drage
Giennem Flod, tør paa Fod,
Som tilbage gik sig selv imod.
HERrens Hær tog da hver
Bye i sær ind med Sverd.
Disse Gieste slog de beste 56
Døde, qvæste, ja de blæste
Mure ned, alt ved Troe:
Hvilket jo
Den ganske Verden veed.

2.
Skulde nu da dette ikke sætte
Os i Brand, Mand for Mand,
Og den rette Troens Helte-Stand?

2, 11: (i to) havet delte sig i to dele. — 3, 6: alt] udelukkende. — 3, 9: jfr. nr. 331, 3, 3-4; *Stød og Kast*] som af en storm.
Nr. 325 — XXXXII. Original, Grundlag er Jos. 8; 6 fig. — 1, 2: *Flod*] Jordanfloden. — 1, 3: *som*] går tilbage på Flod 1 1. 2. — 1, 6: *disse Gieste*] de indtrængende israelitter; *de beste*] fjendens bedste mænd. — 1, 7: *qvæste*] kvæstede. — 2, 3: *Foran den* er underforstået *se*; *Stand*] tilstand.

Os har toet Daabens Flod,
Sønnens Blod, det gjør Mod.
Hine bare Telt, og rare
Ofrings Kare, som kun vare
Skyggen, da vi saa klar
Manden har.
Halle- Hallelujah!

Nr. 326. - XXXXIII.

1.

Klag dig ikke for Trang paa Drikke,
Alt mens Klippen kun er i Stand:
Skal end Øje hart, hart fordøje
Ørkens Taage og Damp af Sand.
Klag dig &c. &c.

57

2.

Slig til Sorgen: Ja, ja i Morgen.
Hvad, om Bruden blev svag paa Vand.

2, 4: *Daabens Flod*] som modstykke til *Jordanfloden* i 1, 2-3. — 2, 5: *Sønnens Blod*] apposition til *Daabens Flod* ud fra den tanke, at Jesu blod er blandet i dåbens vand, se under nr. 143, 1, 3: det] at være toet på den nævnte måde. — 2, 6: *Telt*] tabernaklet, Israels teltthelligdom, 2. Mos. 26; 36, 8 fig.; *rare*] sjældne, kostbare. — 2, 7: *Kare*] kar. — 2, 6-9: Det gamle Israels ofre og de dertil hørende redskaber var kun *Skyggen*, medens Kristus var *Manden*, som kastede skyggen; se herom under nr. 3, 7, 1-2. — 2, 8: *du*] medens. — 2, 10: *Halle- Hallelujah*] tonen ligger i begge ord på 2. stavelse.

Nr. 326 — XXXXIII. Original. Grundlaget er 2. Mos. 17, 1-6; 4. Mos. 20, 2-11: Moses slår vand af klippen, samt 1. Kor. 10, 4: »Klippen var Kristus, Bagved ligger tanken fra Jub. 4, 14 om det vand, som Kristus giver, og som bliver en kilde med vand, der opvækker til et evigt liv». Gentagelserne: *hart, hart; let, let; dit, dit* må skyldes hensynet til melodien (*Orix*, anf. skr., s. 320). — 1, 1: *Trang paa Drikke*] mangel af drikkevand. — 1, 2: *er i Stand*] er i orden, er til stede. — 1, 3: *hart*] hårdt, smerteligt; *fordøje*] døje, jfr. nr. 82, 2, 9. — 1, 4: *Damp*] der tænkes vel på støv. — 2, 1: *ja, ja i Morgen*] »Ja, ja! Vent blot til i morgen», beroligende eller triumferende henvisning til det kommende. — 2, 2-3: *Hvad, om Bruden blev svag paa Vand o. s. v.*] »Hvad så, om bruden virkelig kom til at mangle vand? Det bliver dog let at glemme. Den åndelige mening bag dette billede er formentlig den samme som i nr. 226, 10. Men der er noget mindre konsekvent i billedet sammenlignet med v. 3, hvor det ses som givet, at der er vand nok for den, som blot vil tage af det. Udtrykket *svag paa Vand* = født på vand, svarer til *Trang paa Drikke* i 1, 1. Hans *Orix*' opfattelse af *svag paa Vand* som betegnelsen for sørgy (Hvad gør det, om Bruden paa Sejladsen til Brylluppet bliver sørgy, *Analysen og Problemer* I, 1933, s. 314) har det imod sig, at den fører helt